

РЕШЕНИЕ

№ 10631

гр. София, 03.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4156** по описа за **2024** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Максима България“ ЕООД- [населено място] срещу Решение №244/15.01.2024 година, постановено по н.а.х.д.№ 12099/2023 година по описа на СРС,94 състав в частта, в която е изменено Наказателно постановление №002772/26.07.2023 година на И.Д. Директор РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. към КЗП, с което на „ Максима България“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 30 000 лева на основание чл.233,ал.2 от ЗЗП, като намалил размера на имуществената санкция от 30 000 лева на 10 000 лева.

Срещу решението е подадена и касационна жалба от И.Д Директор РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. към КЗП в частта, в която е отменено Наказателно постановление №002772/26.07.2023 година на И.Д. Директор РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. към КЗП, с което на „ Максима България“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл.233,ал.2 от ЗЗП за извършено нарушение на чл.23 от Закона за защита на потребителите.

Срещу Определение № 919/12.03.2024 година, постановено по н.а.х.д дело №12099/2023 година е подадена е и частна жалба от „ Максима България“ ЕООД, с което е оставено без уважение искането на „ Максима България“ ЕООД [населено място] за изменение на решението в частта на разноските

В касационната жалба на „ Максима България“ ЕООД се навеждат подробни доводи за неправилност на обжалваното съдебно решение и за явна несправедливост на наложеното наказание, като неправилно е прието, че е извършено нарушението на нормата на чл.68л от ЗЗП, не е дадена правилна квалификация на нарушението и наложената санкция е явно несправедлива. Иска се отмяна на Решението в обжалваната част и се претендират сторените по делото разноски.

В касационната жалба на И.Д. Директор РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. към КЗП се развиват доводи за неправилност на решението. Твърди се, че неправилно СРС е приел, че при издаване на наказателното постановление в тази част е допуснато съществено нарушение на административно- производствените правила е налице маловажен случай. Посочва се още, че нарушението по втори пункт от Наказателното постановление е доказано по несъмнен начин, като не е налице маловажен случай. Иска се отмяна на решението в тази му част и се претендират направените по делото разноски.

В частната жалба на „ Максима България“ ЕООД срещу Определението , с което е оставено без уважение искането за изменение на Решението в частта за разноските се развиват доводи за неправилност на определението, като след като е изменил наказателното постановление и е отменил наказателното постановление в друга част е следвало да бъдат присъдени разноски съобразно с отменената и изменената част. Претендират се и сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, касаторът, ответник по касация и частен жалбоподател“ Максима България“ ЕООД редовно и своевременно призован, се представлява от адвокат В., редовно упълномощен, който поддържа касационната и частната жалба и оспорва касационната жалба на И.Д. Директор РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. към КЗП.

Ответникът по касация, касатор и ответник по частната жалба - И.Д Директор на РД за областите С., Софийска К., П. и Б. редовно и своевременно призован, не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпил писмена молба , с която се оспорва касационната жалба на „ Максима България“ ЕООД и се претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП-прокурор К. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационните жалби и частната жалба са процесуално допустими, подадени в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата на „ Максима България“ ЕООД се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея. Жалбата на И.Д Директор РД за областите С., Софийска К., П. и Б. се явява основателна. Частната жалба на“ Максима България“ ЕООД се явява основателна. Съображенията за това са следните:

От доказателствата по делото е установено, че със Заповед № 496/01.10.2021 година, издадена от Председател на КЗП на основание чл. 68л, ал. 1 ЗЗП е забранено на „ Максима България“ ЕООД да използва нелоялна търговска практика, а именно: търговецът да не извършва действия, които противоречат на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и променят или е възможно да

променят съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засягат или към когото са насочени, в нарушение на чл. 68в вр. чл. 68г ал. 1 ЗЗП, изразяващо се в заплащане на опаковката, в случая пластмасова кутия, освен за брой на касата, така и заплащане на същата след измерване на теглото ѝ, заедно с количеството на избрания продукт.

„Максима България“ ЕООД е обжалвало издадената от Председателя на КЗП Заповед № 496/01.10.2021 година пред АССГ, като с Решение № 1176/24.02.2022 г. по адм.дело № 135/2022 г. по описа на АССГ жалбата е оставена без уважение.

На 17.02.2023 година, служители на КЗП извършили съвместна проверка със служители

на НАП и ОДБХ в обект магазин "Т.М.", стопанисван от "Максима България" ЕООД, находящ се в [населено място], [улица], като в присъствието на контролните органи потребител закупил 2 опаковки/пластмасови кутии/ с руска салата "Премуим" насипна на цена 5,90 лева за кг, а служителите на КЗП наблюдавали, че служителят на щанда слага поисканото от клиента количество от руската салата в двете опаковки, след което е поставил опаковките на кантара и ги измерил заедно с количеството продукт, като при извършеното измерване не е приспаднала цената на опаковките, а впоследствие на касата потребителят заплатил стойността на опаковките по 0,20 лева всяка, като заплатил и стойността на 0,258 кг. руска салата "П." насипна и 0,314 кг руска салата "П." насипна, като след това клиентът се върнал при проверяващите и им представил издадения му фискален бон, при което е констатирано, че потребителят е заплатил два пъти стойността на опаковката - на касата, като стойността на опаковката била измерена и заплатена и заедно с количеството на избрания хранителен продукт. След като потребителят представил на проверяващите издадения фискален бон е извършено измерване на теглото на опаковката и е установено, че същата е с тегло 10 грама, като потребителят реално е закупил 0,248 кг и 0,304 кг руска салата "П." насипна. Едновременно с това проверяващите установили и че на щанда с насипни храни и щанд "Топла точка" се предлагат за продажба продукти в насипно състояние (например маслини "А. Blond", маслини натурална черна "А.", руска салата "П." насипна, маслини "К." дребни, салата „Европейска“ и картофена салата) с обявени цени за 100 грама с по-голям шрифт, като с по-дребен шрифт е изписани цените за 1 кг, като за маслини "А. Blond" на етикета е била обозначена цена за 100 грама 0,79 лева и цена за 1 кг - 7,92 лева, за маслини натурална черна "А." на етикета била обозначена цена от 0,79 лева за 100 грама и 7,92 лева за килограм, за руска салата "П." насипна била обозначена цена за 100 грама 0,59 лева и цена за килограм - 5,90 лева, за маслини "К." дребни е обозначена цена за 100 грама 0,79 лева и цена за един килограм - 7,92 лева, за салата Европейска насипна обозначената цена от 1,09 лева за 100 грама и 10,90 лева цена за килограм и за картофена салата е обозначена цена от 0,79 лева за 100 грама и 7,90 лева за килограм, за маслини черна стафидата "А." /етикет в жълто/ на етикета обозначената само цена за килограм - 9,52 лева.

За резултатите от проверката е съставен Констативен протокол № К-2758786/17.02.2023 г.

На 19.04.2023 година срещу „Максима България“ е съставен АУАН за извършено нарушение на чл.210в ЗЗП - затова, че търговецът не е спазил влязла в сила Заповед № 496/01.10.2021 година, издадена от Председател на КЗП, с която на дружеството е забранено при упражняване на своята дейност да използва нелоялна търговска

практика, както и за нарушение на чл. 23 ЗЗП - търговецът на щанд с насипни хранителни стоки и щанд "Топла точка" предлага за продажба продукти в насипно състояние с обявени цени за 100 грама с по-голям шрифт и по-малък - за 1 кг.

АУАН е съставен в присъствието на упълномощен представител на „Максима България“ ЕООД и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН нарушителят е подал писмено възражение срещу съставения АУАН, а въз основа на него е издадено Наказателно постановление № 002772/26.07.2023 година, с което на основание чл. 210в ЗЗП за нарушение на чл. 210в вр. чл. 68л, ал. 1 ЗЗП на „Максима България “ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 30 000 лева и на основание чл. 200 ЗЗП за нарушение на чл.23 ЗЗП -имуществена санкция в размер на 500 лева.

СРС е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила, което е довело до постановяване на неправилно решение. Установено е че, за първото нарушение „Максима България“ ЕООД е санкционирана за неизпълнение на влязла в сила Заповед на Председател на КЗЗП № 496/01.10.2021 година на основание чл. 68л, ал. 1 ЗЗП, с която е забранено на „Максима България“ ЕООД да използва нелоялна търговска практика, а именно: търговецът да не извършва действия, които противоречат на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и променят или е възможно да променят съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засягат или към когото са насочени, в нарушение на чл. 68в вр. чл. 68г ал. 1 ЗЗП, изразяващо се в заплащане на опаковката, в случая пластмасова кутия, освен за брой на каса, така и заплащане на същата след измерване на теглото ѝ, заедно с количеството на избрания продукт, като административно-наказващият орган е приел, че тази Заповед е влязла в сила на 24.02.2022 година/когато е постановено Решението на АССГ по адм. дело №135/2022 година № 1176/24.02.2022 година, но това решение не е влязло в сила на датата на постановяването му, защото то не е необжалваемо, а напротив подлежи на обжалване пред ВАС в 14 дневен срок. Доказателства за влизане в сила на Решението на АССГ по делото липсват, а това е от съществено значение за преценка дали е извършено нарушението по точка първа от Наказателното постановление- и най- вече дали е налице неизпълнение на Заповедта към датата на извършаване на нарушението. СРС не е събрал доказателства за този факт, което прави решението в тази част постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав. В този смисъл касационната жалба на „Максима България“ ЕООД е основателна и следва да бъде уважена, но по съображения, различни от сочените в нея.

Жалбата на И.Д. Директор на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. също е основателна.

Неправилен е изводът на СРС, че при ангажиране отговорността на „Максима България“ ЕООД за извършеното нарушение на чл.23 от ЗЗП са допуснати съществени нарушения в НП и в АУАН в посока непосочване за кои стоки се отнася нарушението и кои стоки са се продавали с обявени цени за 100 грама/ защото видно от самото НП и от АУАН изрично е записано за кои стоки се отнася нарушението- 8 броя етикети, приложени към преписката/, при което няма как да е нарушено правото на защита на наказаното лице да разбере в какво се изразява нарушението и за кои стоки се отнася нарушението. Безспорно нарушението е ясно конкретизирано по отношение на кои стоки се отнася и кои стоки са били с обявени цени за 100 грама. С оглед на това, предвид отмяната на Наказателното постановление на процесуално

основание, Решението на СРС и в тази част следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, който следва да събере доказателства на коя дата Решението на АССГ по адм. дело № 135/2022 година е влязло в сила, да прецени към датата на извършване на нарушението-17.02.2023 година Заповед на Председателя на КЗП №496/01.10.2021 година влязла ли е в сила, има ли към тази дата извършено нарушение от страна на “Максима България“ ЕООД на нормата на чл.210в от ЗЗП, да обсъди към датата на извършване на нарушението 17.02.2023 година има ли извършено нарушение на нормата на чл.23 от ЗЗП по отношение на стоките / с приложени към преписката осем броя етикети, да отговори не всеки един довод на страните и едва тогава да постановява съдебно решение.

По частната жалба срещу Определението за изменение на решението в частта за разноските.

Настоящият съдебен състав намира, че неправилно СРС е отказал да присъди разноски в полза на касатора при намаляване на имуществената санкция и при отмяна на наказателното постановление но само като краен резултат. На Общо събрание на ААСГ се застъпи преобладаващото становище при изменение на имуществената санкция да се присъждат разноски съобразно с уважената част от жалбата. Съгласно чл.63д, ал.1 ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административно процесуалния кодекс.Разпоредбата в АПК определяща отговорността за разноски е тази на чл.143 и предпоставките, пораждащи правото на разноски за жалбоподателя са уредени в ал.1 и ал.2 на чл.143 АПК (ал.2 обаче е неприложима в производството по ЗАНН, тъй като касае оттегляне от издателя на оспорения пред съда акт).Чл.143, ал.1 АПК гласи: “Когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказал.“

Буквалното прилагане на нормата изключва присъждането на разноски не само при изменение на оспорения акт (което е едно от правомощията на АС по чл.172, ал.2 АПК в съдебния административен процес при установена незаконосъобразност на акта), но и при обявяване нищожност на оспорения административен акт. Очевидно е, че логиката на законодателя не е да изключи отговорността за разноски при констатиране на най-тежкия порок на адм. акт-неговата нищожност. Непротиворечива е и практиката на АС и на ВАС в тази насока.Отговорността за разноски не може да бъде изключена и при упражняване на правомощието на съда за изменение на оспорения адм. акт, защото то също е последица от установена незаконосъобразност на адм. акт. Такава е практиката и на АС, и на ВАС (на АС при изменение на акта само в частта относно размера на обезщетението по дела за отчуждаване на недвижими имоти по ЗОС и ЗДС-при отчуждаване от обл. управители и на ВАС при отчуждаване от МС: Определение №5008 от 24.04.2008 г. по адм. дело №246/2007 г. III отд. на ВАС; на АС и на ВАС по Закона за митниците: Решение №14669 от 3.12.2009 г. по адм.д. №8475/2009 г. на I отд. на ВАС, Решение №14894 от 7.12.2009 г. по адм.дело №8480/2009 г. на I отд. на ВАС и др.) и след като в съдебните производства по ЗАНН на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН разноските са дължими по реда на АПК, то такива следва да бъдат присъждани и при изменение на наказателното постановление чрез намаление размера на наложеното

административно наказание, като не може да има спор, че индивидуализирането на наложеното административно наказание е законово регламентирана дейност-чл.27 ЗАНН, съотв. намаляването на размера на наложеното адм. наказание от съда е последица от нарушаването на закона от административно наказващия орган. Този благоприятен за нарушителя резултат не може да бъде отстранен от жалбоподателя без съдебно оспорване на наказателното постановление. Следователно административно наказващият орган следва да понесе разноските от неоснователно предизвикания спор.

Но предвид отмяната на Решението на СРС и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав/ допуснати съществени процесуална нарушения от СРС, АССГ следва само да отмени Определението на СРС.

При новото разглеждане на делото СРС следва да прецени в зависимост от изхода на делото и претенциите на страните за присъждане на разноски, както и да се произнесе по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл.226,ал.3 от АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.3 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 244/15.01.2024 година, постановено по н.а.х.д.№ 12099/2023 година по описа на СРС,94 състав

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪДЕБЕН СЪСТАВ.

ОТМЕНЯ ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 919/12.03.2024 година, постановено по н.а.х.д дело №12099/2023 година.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2

